www.heienwei.nl
O.A. VOOR OUDE NUMMERS EN ARCHIEF

33e jaargang
nr. 336
kerst 2009 /
januari 2010

hei & wei

dorpsblad voor Blaricum

HEI & WEI IS HET DORPSBLAD DOOR EN VOOR ALLE BLARICUMMERS EN IS EEN UITGAVE VAN DE STICHTING DORPSBLAD BLARICUM.

Van de redactie

Geen vrijheid zonder grenzen
U heeft weer het traditionele kerstnummer van hei & wei in handen. Ons kersthema is dit jaar ‘grenzen’. In alle betekenissen van het woord. Dit geeft een kleurrijke variatie aan inbreng door onze schrijvers. Opvalt dat grenzen steeds verbonden zijn aan vrijheid. Eigenlijk omgekeerd, zonder grenzen geen vrijheid. Daar schort het nogal eens aan. Een voorbeeld uit de praktijk: hoe vaak stellen buren elkaar niet over en weer grenzen. Maar steevast eist bij conflicten de ene buur meer vrijheid op dan hij de ander gunt. En vice versa. Omdat alles mensenwerk is zijn daar regels voor nodig. Anders wordt vrijheid bedreigend.
Zulke grenzen die absoluut nooit overschreden mogen worden zijn die tussen de wetgevende, de rechterlijke en uitvoerende macht, te weten de gekozen volksvertegenwoordiging, de rechters en de justitie. Anders valt de maatschappij uiteen. Een voorbeeld daarvan was te zien in de indrukwekkende tv-serie ‘De Oorlog’. In de eerste maanden in 1940, na de overname van het landsbestuur door de bezetter, zonder parlement, kwamen de ambtenaren in Den Haag tot een snellere, en in hun ogen efficiëntere, besluitvorming. Onder druk van de betreffende directeur-generaal werd in 1940 in versneld tempo het omstreden persoonsregister landelijk ingevoerd, iets dat hem in de jaren daarvoor in het parlement niet gelukt was. Het was een invoering met gruwelijke gevolgen. Grenzen stellen en bewaken is onvermijdelijk voor het behoud van onze vrijheid. Laten we onze kinderen in die sfeer opvoeden. Ik hoor een wijze moeder het nog zeggen: ‘Liefde en grenzen maakt van kinderen leuke mensen.’ Geldt dat alleen voor kinderen? Natuurlijk niet. Ik wens u prettige kerstdagen en een goed en gezond 2010, met betere economische weersvooruitzichten.

Sybert Blijdenstein, eindredacteur

Vrolijke kerstdagen en een gelukkig nieuwjaar

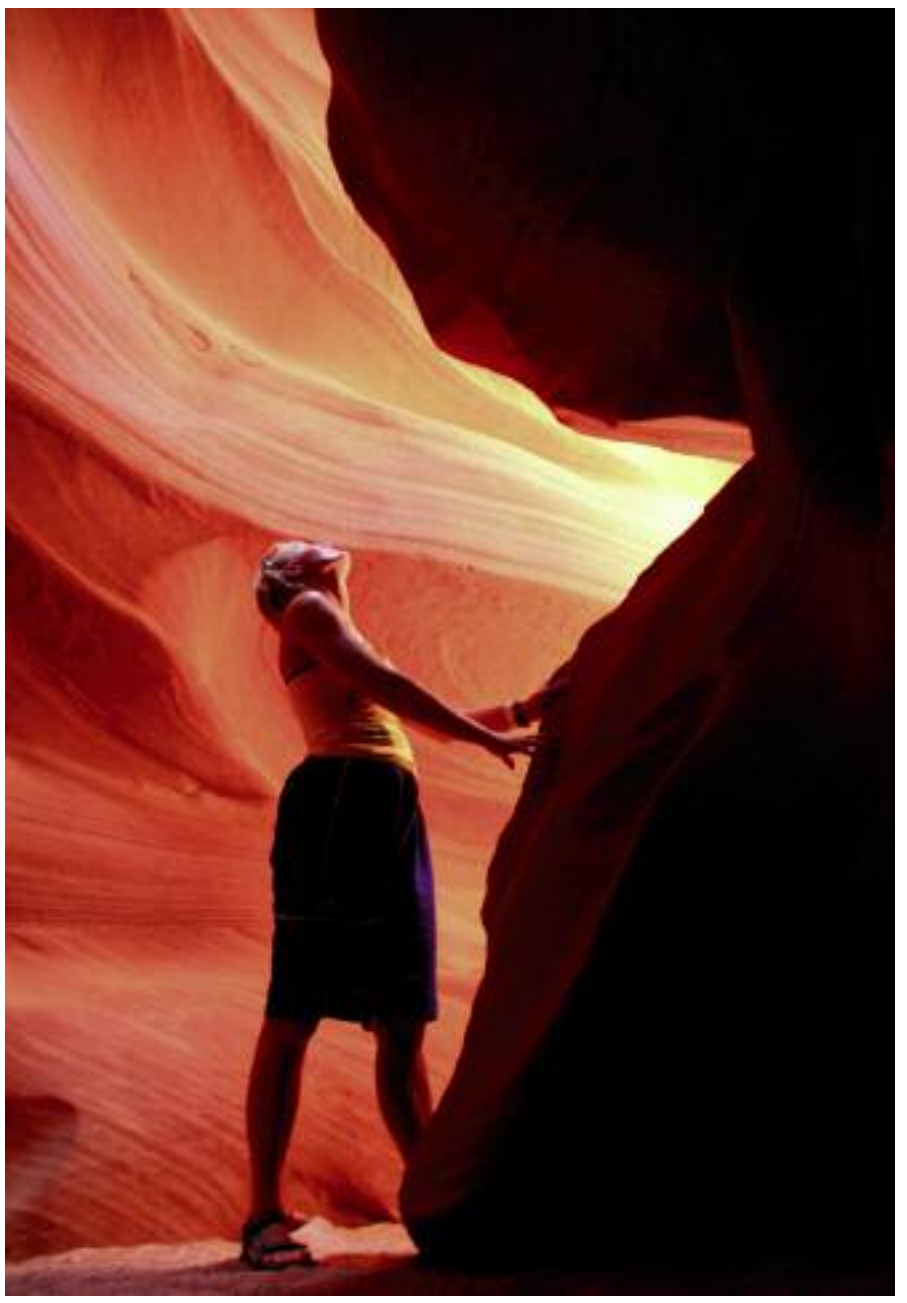

‘En er was licht…’
(Linda Eggenkamp in Antilope Canyon in het Navajo-reservaat / USA)

Terug naar de bron

Dit jaar zijn we met een aantal gemeenteleden en belangstellenden naar Assisi, de geboorteplaats van Franciscus, geweest. Franciscus werd geboren in het jaar 1182 en is onder meer bekend om ‘de kerststal’. Waar komt de kerststal vandaan? We spreken het jaar 1200. De kerk van die dagen was een machtskerk, vol glitter, pracht en praal. Franciscus predikte de armoede. Hij verkondigde het leven van Jezus. Hij

Ds. Jan Rinzema

wilde dicht bij de mensen zijn. Wat mocht Franciscus van de toenmalige kerk niet? Preken. Preken was voorbehouden aan de officieel aangestelden. En Franciscus behoorde daar niet bij. Het was hem verboden te verkondigen. Wat deed Franciscus toen? Hij plaatste voor de kerken een kerststal: een voederbak, een osje en een ezel. De mensen keken eerst naar deze eenvoudige kerststal. Vervolgens keken ze naar de rijke kerkgebouwen. En dan keken ze weer naar die kerststal. En ze hoorden Franciscus zeggen: ‘Zo puur en echt is het allemaal begonnen ...’ De kerststal als ‘gevisualiseerde prediking’.

‘Terug naar de bron’ zou het thema voor 2010 kunnen worden. We hebben een roerig jaar achter de rug. In de samenleving, in de bankwereld. En misschien ook in ons eigen, persoonlijk leven. Wat kunnen we doen? Lamenteren? Verbitterd raken? Of is er een derde weg? In de relatie met je partner, in je verdienstenpatroon, in je idealisme voor je werk? Tussen verzuring en verharding ligt een derde weg. Die is: terug naar de bron. Hoe is het allemaal ook alweer begonnen? Het evangelie zegt: heel klein. Met een paar mensen die een kind liefhadden. Dat kleine, en die liefde, dat is uitgegroeid tot een beweging, die muren deed vallen en harten heeft geopend. ‘God is liefde,’ zegt de bijbel, ‘en wie in de liefde is, die is in God.’

Ik wens u een leven toe, dat kan putten uit die bron van hoop, liefde en vertrouwen. Een leven, dat kan putten uit God. En als je dat doet: je zult het Leven met een Hoofdletter vinden.

Ds. Jan Rinzema

De herders

Omdat eenvoudigen verstaan
wat door geen ingewikkeld zoeken
noch lezen in geleerde boeken
begrepen wordt of nagegaan,

zijn herders toen in Uwen stal
geknield en hebben U aanbeden,
dit is tweeduizend jaar geleden
en nog weet elk het overal.

Geen mens heeft ooit uw naam gemeld,
de rest van hun onschuldig leven
is door geen wetenschap beschreven,
wordt slechts aan kinderen verteld.

Anton van Duinkerken

Het belang van het praatje over de heg...

Dwalend door Blaricum kom je overal fraaie heggen en hagen tegen. Onwillekeurig moet ik dan soms terugdenken aan de boeken die ik verslond in mijn jeugd. Eerst de boeken van Jip en Janneke, die door de heg naar de tuin van de buren keken. En later: boeken vol spanning en geheimzinnigheid, waarin achter groene hagen geheime tuinen en bijzondere huizen verborgen lagen. Misschien komt het wel daardoor dat ik ook nu nog altijd nieuwsgierig ben naar wat er achter de heg ligt.

De vele heggen en hagen zijn heel karakteristiek voor Blaricum. Sfeervol. Toch zit er ook een kant aan die minder poëtisch is: ze vormen een duidelijke grens tussen het eigen en het publieke domein. Dat zorgt voor de bewoners hoogstwaarschijnlijk voor een prettig gevoel van vrijheid en privacy. Helaas gaan die vrijheid en privacy vaak samen met een gevoel van onveiligheid door het gebrek aan sociale controle en contact met de wereld ‘buiten’.

Joan de Zwart-Bloch

Hoe romantisch het ook is te raden naar de wereld ‘achter de haag’: een beetje gezelligheid op zijn tijd is ook niet verkeerd... En dat gaat nu eenmaal makkelijker met een haag waar je lekker overheen kan ‘hangen’ om een praatje te maken! Lekker dorps en gezellig. Eigenlijk zoals we het hier allemaal graag zien; ook dat is karakteristiek voor de identiteit van Blaricum. Wat zou u daarom in de geest van deze tijd zeggen van een nieuwe grensverleggende trend: de heggen en hagen wat lager in 2010?

Ik wens u allen, hoe dan ook, grenzeloos mooie, warme en gezellige feestdagen!

Joan de Zwart-Bloch,
burgemeester van Blaricum

Het doorzien van Kerstmis

Het valt me steeds meer op dat mensen met een vergrootglas naar deze wereld kijken. Wat op dit ogenblik hun aandacht heeft, is de werkelijkheid. Maar is dat niet altijd zo geweest? De emotie van het ogenblik vult immers mijn gehele zijn. Ik leef in het hier en nu. Wat later komt of wat anderen denken is een ander hoofdstuk.

Dus het is inderdaad altijd zo geweest. Een mens bekijkt deze wereld met een vergrootglas. Het verschil is echter dat men in de huidige tijd steeds minder oog heeft voor de werkelijkheid eromheen. Men ziet datgene wat men opmerkt als een deel van het geheel, een ‘pars pro toto’ (een deel voor het geheel). En dan trekt men soms conclusies uit de uitzondering, die men tot regel verheft, zonder dat men oog heeft voor de omringende werkelijkheid.

Om een voorbeeld te noemen: er gebeurt een verkeersongeluk. En de conclusie luidt: men rijdt tegenwoordig veel te hard, of deze verkeerssituatie is absoluut onveilig. Terwijl, wanneer men wat meer om zich heen zou kijken, men tot heel andere conclusies kan komen.
Wat heeft deze manier van kijken nu te betekenen voor Kerstmis?

Kerstmis wordt een feest van gezelligheid. Zodra Sinterklaas verdwenen is, kan men zich voorbereiden op dit andere feest. Je kijkt een beetje wat de trend is. Boom in huis, sfeervolle versieringen. Je komt in de stemming door naar concerten te gaan, kerstmuziek te beluisteren, en als het schikt ga je naar de kerstdienst. Leuk en gezellig zo’n feest midden in het gure jaargetijde. Maar dan komt het nieuwe jaar er alweer aan. En Kerst is voorbij. Wat is daar mis mee? Niets.

Laat een ieder er maar van genieten op zijn of haar manier. Maar het is wel een begrensde visie op Kerstmis. De gezelligheid en de knusheid worden sterk uitvergroot. Buiten is het kaal, dus versieren we

Cuno Lavaleije

de binnenkant, en soms ook de tuin met lichtjes en glitters en groen. Maar dat is niet het enige met Kerstmis.

Kerstmis heeft in de christelijke kern te maken met Gods betrokkenheid op deze wereld. Gods bekommernis met ons mensen komt aan het licht. God ziet naar ons om, niet vanuit den hoge, maar als een mens die de ander aanziet. Echter zoals een pasgeboren kind, nieuw leven, de aandacht naar zich toetrekt, zo vraagt God aandacht voor zichzelf. Niet omdat God zonodig zelf in het middelpunt van de

(Vervolg: pagina 2)

DE EREGALERIJ VAN HOOFDSPONSORS EN SPONSORS

ALPHAG BV Blaricum

VOORMA EN WALCH
MAKELAARS IN HET GOOI
www.voorma-walch.nl
Laren-Huizen NVM Naarden-Vesting

Blaricum

VILLANOVA
Naarderstraat 21C-23, Laren
Tel. (035) 538 02 50

Moulijn Netwerk Notarissen

JSR
de Jong Strankinga Ronk

Wester Campagne & Van Breemen
MAKELAARS VAN GOEDE HUIZE(N)®
Blaricum 035 531 53 00
Eemnes 035 531 33 22
Laren 035 533 60 15
NVM

LOGGERE
Net even anders!
Nicoline Loggere
Zevenderdrift 74
1251 RD Laren
Tel: 06 - 54 73 58 24
www.loggeremakelaardij.nl
info@loggeremakelaardij.nl

ABRAHAMS CRIELAERS
interieurontwerp & bouwbegeleiding
www. abrahamscrielaers.nl

Rabobank
www.rabobank.nl/noordgooiland

MOOI
www.dayspamooi.nl

Uw warenhuis in Bussum
BARNEVELD ZAKEN
www.barneveldzaken.nl

Happy Gifts For Happy Kids
www.neapoz.com
Fa. Wed. B. Vos

INKOOP VERKOOP
TOEBOSCH ANTIQUES
Klokken Barometers Speeldozen en goede Antiquiteiten
Dorpsstraat 1, Blaricum
tel: 035-5384091
www.toeboschantiques.com

modern asian cuisine
mw. W. M. Hu
director
Huizerweg 3
Blaricum
T. 035-5336996
www.theredsun.nl
THE RED SUN

RUST WAT
CAFE - RESTAURANT
IEDERE DAG GEOPEND VANAF 10.30 UUR
Schapendrift 79 1261 HP Blaricum
Tel: 035-538 32 86 Fax: 035-533 44 93
www.caferestaurantrustwat.nl

Nieuwint & Van Beek
Accountants & Belastingadviseurs
Klaaskampen 1 - Laren
Tel. 035 - 546 5860
www.nvb.nl

Torenlaan 8
Tel. 538 33 54

Altijd Bloemen
Dorpsstraat 9d
035-5315703
Christiane Calis
Jelle Hoekstra

Singel 14
1261 XP Blaricum
Tel. 035 531 18 39
J D G
J. DE GOOIJER
AANNEMER
NIEUWBOUW VERBOUW ONDERHOUD

Slender You®
Centre
Torenlaan 12D, 1261 GD, Blaricum
035-5312703
www.slenderyou-blaricum.nl

GREENCARE 4 YOU
Tuin aanleg en onderhoud
Tel. 035 54 26 778
www.greencare4you.nl

Winkelcentrum de Balken
C1000
Geen fratsen. Dat scheelt.

H VAN DER VEEN
Schilders- en wandafwerkingsbedrijf
Huizerweg 26 - 1261 AX Blaricum - Tel. 035 531 13 60
www.hvanderveen.biz

Mary Faber
SPECIALISTE HUIDVERZORGING
DORPSSTRAAT 6A, BLARICUM TEL. 035-5389649
Alle medewerkers zijn gediplomeerd en geregistreerd. Aangesloten bij de ANBOS

Fred van Sprang
EDELSMID
Schoolstraat 4
1261 EV Blaricum
Tel. 035-5310820

Stukadoorsbedrijf
W. SPAKMAN - BLARICUM v.o.f.
• NIEUWBOUW • GEVEL-ISOLATIE
• VERBOUWINGEN • STUCCO-ANTICO
• RENOVATIE • LIJSTWERKEN
• SIERPLEISTERS • LEEMSTUC
• RESTAURATIE
Koggewagen 9, 1261 KA Blaricum,
tel. 035-5257504, fax 035-5261779 mob. 06-22793245
info@spakman-blaricum.nl
NOA

FEEP VAN DER HEIDEN
PUINRECYCLING B.V.
- Handel in menggranulaat 0-40 met KOMO-keur BRL 2506
- Handel in grind, grond en zand
- Recycling bouw-, sloop- en bedrijfsafval
Td.: (035) 5257453 / 5383620
Fax: (035) 5317625
Singel 3, 1261 XP Blaricum

(Vervolg: pagina 1)
belangstelling wil staan, maar omdat hij of zij het beste met de wereld voorheeft, een goed plan heeft voor de mensen.

Dat plan van God gaat over een wereldwijde vrede. Niet alleen het ontbreken van oorlog en onenigheid, maar ook het zich welbevinden van ieder mens. Het lijkt een onbegonnen werk.
Maar Kerstmis laat zien dat alles klein begint. Het begint met een goede boodschap geopenbaard aan een jonge vrouw, en die boodschap wordt werkelijkheid, krijgt gestalte in een mensenkind. Jezus, de mens van God.

Kerstmis laat echter ook zien dat het plan niet doorgaat zonder lijden, zonder opoffering. Solidariteit met mensen vraagt om je vertrouwde positie te verlaten. Loslaten van je goddelijke positie, loslaten van je huis en haard. En met Kerstmis wordt duidelijk wie er oog heeft voor dat doorzicht in Gods plan. Dat zijn de mensen aan de rand van de samenleving, de herders. Zij hebben niet gekozen voor hun positie en verlangen ten diepste naar geluk zoals dat gestalte krijgt in Gods plan. En dat zijn de wijzen, zij beschouwen het geheel en zoomen in op situaties waar Gods plan aan het licht komt. Je kunt er wel voor kiezen om wijs te zijn. Wijsheid kun je verwerven. Dan heb je geen begrensde visie op Kerstmis, maar zie je in Kerstmis het telkens opnieuw beginnen van Gods plan met de wereld. Sjaloom voor ieder mens. Ik wens u veel wijsheid toe en een zalig Kerstmis.

Cuno Lavaleije,
pastor van de r.k. kerken van
Blaricum en Huizen

Gedachten bij de val van de muur

Het zit binnen in ons: dat we weten dat er grenzen zijn. Grenzen aan leven, grenzen aan liefde. Wie geeft die grens aan? Wijzelf? Ons geweten? De lust? Het fatsoen?

Wij verlagen grenzen, overschrijden die net zo hard, we vinden ze noodzakelijk, we vinden het vermoeiend. Grenzen... Paal en perk moet je eraan stellen als het even kan, maar er wel altijd mee bezig zijn. Op ieder gebied.
Kijk nou eens naar dat bijzondere fenomeen dat wij allen zo kort geleden meemaakten. Radio, televisie en soms ter plekke: de val van die afschuwelijke **muur** in Berlijn. Die op iedereen een onuitwisbare indruk maakte en een grens trok tussen mensenzielen en veel, veel verdriet veroorzaakte.
Een grens die daar afgebroken werd en grenzeloos nieuwe hoop bracht. O ja, er zijn nog vele muren in de wereld, die onrechtmatig en grensoverschrijdend zijn. En ook daar moeten we zorg om hebben en intensief meeleven.
We hebben met z'n allen kunnen meemaken en vaststellen hoe groot de vreugde was daar in Berlijn. Hoe de mensen, vooral ook al die jongeren, genoten van grensoverschrijdend geluk. Voor ons bijna niet voor te stellen.
Wat te denken van die nieuwe vlam in de vereniging tussen Frankrijk en Duitsland, toen op 11 november jl. op de dag van Armistice uit 1918 een heel oud verdriet werd beslecht: Merkel en Sarkozy verlegden een grens.
Maar zo aan het eind van een tumultueus afgelopen jaar en op de grens van een nieuw 'vers' 2010 gaan we blijmoedig met elkaar voort om daar waar nodig te helpen en te steunen, opdat overal, waar dan ook grenzeloos veel vreugde en vrede zal bloeien.

Aty Lindeman-Strengholt

Lieve Blaricummers

Zo mag ik alle lezers van dit unieke blad wel noemen. Ook de lezers die het buiten Blaricum ontvangen noem ik zo, want als je het blad leest voel je je zo weer Blaricummer!
Daar zit ik dan. Met de pen en papier op schoot. Mij, Jacqueline, is gevraagd om in het kerstnummer van hei & wei een verhaal te schrijven met als thema 'grenzen'. Artsen zonder grenzen, de grens overschrijden, geen grenzen kennen, de grens blijven opzoeken, grenzen van fatsoen, en ga zo maar door. We kennen allemaal wel een moment dat een van deze 'grenzen' op ons van toepassing is. Neem de kinderen die we vanaf dat ze piepklein zijn grenzen moeten leren, neem onszelf als we elke keer weer grenzen moeten verleggen, neem de ouderen onder ons die hun grenzen steeds vaker tegenkomen, neem de wereld waar de grenzen steeds minder duidelijk zijn, de medische wereld die elke keer weer grenzen weet te verleggen. Nee, we kunnen niet om grenzen heen. Wat mij betreft is het, als je er zo over na moet denken, een gebied waar eigenlijk geen grenzen aan zijn!

Jaqueline Gesink

Daarom heb ik een gedicht geschreven:

'Grenzen in je leven
geef je zelf aan.
Laat dus duidelijk weten
tot waar je zou kunnen,
of willen gaan.
Laat je niet overhalen,
uiteindelijk gaat dat mis.
Want je weet als geen ander
welke grens voor jou
het beste is.'

Dit gedicht is er om over na te denken en waar we veel mee kunnen. Kerst is een moment van denken, ja meer van overdenken. Hebben we geen grenzen overschreden? Wisten of konden we onze grenzen afbakenen? Zijn de grenzen die we ons elke dag weer stellen haalbaar? Moeten we onze grenzen niet af en toe bijstellen? Ja, ja, na dit alles op geschreven te hebben, leg ik mijn pen en papier weer neer en wens ik een ieder wijsheid en geluk om zijn of haar grenzen voor 2010 weer zo goed mogelijk te stellen. Vergeet niet dat grenzen heel ver weg en heel dichtbij kunnen zijn.
Heel fijne, gezellige dagen,

Jacqueline Gesink,
secretaris hei & wei

S.B.
't Gooimeer

Het land van de onbegrensde mogelijkheden

Grenzen verleggen in de Verenigde Staten

Na een geweldige reis door Israël en Jordanië, een super wintersport, en een prachtige fietstocht van Blaricum naar het Franse Le Havre, heb ik voor de zomervakantie zowaar rustiger plannen. Het prehistorische caravannetje achter de auto haken en een eenvoudig campinkje in de bergen opzoeken. Maar ditmaal wordt mijn wederhelft onrustig. Hij wil al jaren dolgraag naar Amerika. En de dollar staat nu zo laag. Ik hoef niet. Geen behoefte aan arrogante, op zichzelf gerichte, vette mensen die dag en nacht voor de tv zitten, eindeloze (snel)wegen, non-stop fastfood, megawinkels, me opgesloten voelen tussen giga wolkenkrabbers. Ik stap dan ook met enige tegenzin in het vliegtuig naar het kleine plaatsje Jacksonhole in het Grand Teton National Park.

Maar al ruim voor de landing blijkt een aantal van mijn vooroordelen schandelijk verkeerd. We vliegen over indrukwekkend dor, rood berglandschap, dat plotseling overgaat in vriendelijk groene heuvels. We onderscheiden in een vallei honderden zwarte stipjes. Bizons! Net zoals in de boeken van Het Kleine Huis! De volgende weken vallen we van de ene in de andere verbazing. Wat een uitgestrekte natuur! Voor deze reis hebben we al veel gezien, maar kunnen het met niets echt vergelijken. Het meer voor ons, dat lijkt op Zweden. De spitse bergtoppen erachter? Komen in de buurt van de Dolomieten. En die hele verre, blauwige bergen? Beetje als Lapland. Maar die enorme, enorme groene vallei er tussen? Nog nooit eerder gezien. En zo mooi! Het land ligt er bij zoals God het miljoenen jaren geleden moet hebben achtergelaten.

Later komen we in de woestijn. Eindeloze dorre valleien met de meest vreemde rotscombinaties, kloven van indrukwekkend rood zandsteen, een gigantisch stuwmeer in een enorm maanlandschap. En dan Grand Canyon en Bryce Canyon. We vliegen en wandelen in een sprookje dat de Efteling niet na kan bouwen.
Maar ook wat de mensen maken, wekt hier en daar verbazing op. De meest idiote casinobouwwerken in Las Vegas: van middeleeuwse kastelen tot Egyptische piramides, de Eiffeltoren en de kanalen van Venetië (inclusief gondels), en door en om New York loopt een achtbaan. Echt 'cool' is de hightech ijsbaan in Salt Lake City, waar ondanks buitentemperaturen van 35° C het snelste en gladste ijs van de wereld ligt. De baan waar onze dorpsgenoot Jochem Uytdehaage tijdens de Olympische Spelen in 2002 gouddelver was.

Al heel rap moet ik ook mijn tweede vooroordeel aan de kant zetten: de mensen. We ontmoeten welgeteld twee arrogante Amerikanen. Op al die honderden andere hebben vreemde talen een onweerstaanbare aantrekkingskracht. Waar wij gewend zijn even te luisteren en te onderscheiden of iemand tot het eigengereide Duitse volk behoort, de met zichzelf ingenomen Italianen, de stugge Scandinaviërs, de criminele Oost-Europeanen of 'the bloody Englishmen', om dan verder deze buitenlander te negeren, stapt de gemiddelde Amerikaan meteen op ons af. Vraagt waar we vandaan komen, of we voor de eerste keer in hun land zijn en hoe we het vinden. Om ons vervolgens een aantal tips te geven over de omgeving.
Zelfs de croupier aan de roulettetafel in Las Vegas neemt de tijd voor een praatje. Hij begrijpt er werkelijk niets van dat we nog nooit wiet hebben gerookt, terwijl we zo vlakbij Amsterdam wonen! Een babbeltje met Nederlanders werkt ook voor hem geestverruimend…

Het lukt niet alle vooroordelen op te rollen. In de grote steden treffen we op elke

Yellow Stone Park

hoek McDonald's, Kentucky Fried Chicken en/of Pizzahut. En inderdaad, we zien veel dikke mensen, met name vrouwen. Het tv-vooroordeel gaat echter wel op zijn kant. En niet zo'n klein beetje. In de diverse restaurants waar we 's avonds eten (geen fastfood!), treffen we talloze gezinnen. Maar geen een kind zit volledig in zichzelf gekeerd als een bezetene op knoppen van een computerspelletje te drukken. Een mini-dvd om de kinderen rustig te houden tijdens het diner is er al helemaal niet bij. Ouders en kinderen zijn met elkaar bezig. Kletsen, lachen, vertellen elkaar verhalen.
In geen enkel gastenverblijf in de natuurparken is een tv te vinden. Internet trouwens ook niet. En die ene keer dat we een

Grand Canyon

kind met een videoschermpje bij het eten ontmoeten, blijkt het een Nederlands kind te zijn...
Door het verleggen van je fysieke grenzen kun je, als je ervoor open staat, ook je mentale grenzen verleggen. Je mentale grenzen verruimen, dat is een mooie boodschap voor het nieuwe jaar.

Maar voor u en masse de grote plas oversteekt nog een laatste anekdote.
We rijden door het Navajo-indianenreservaat. In een reisgids lezen we dat vanwege het grote alcoholprobleem onder de 'natives', hier geen alcohol wordt verkocht. We geven twee Navajo-indianen een lift. In de woestijn moet je elkaar immers helpen! Mannen van een jaar of zestig, Engels duidelijk hun tweede taal. Een loopt op krukken, zijn been in een brace. Ze moeten vast naar het ziekenhuis, in het stadje zo'n honderd kilometer verderop. Maar als we er bijna zijn, komt de aap uit de mouw. De heren laten zich afzetten bij de Wal-Mart, een grote supermarkt. Ze gaan hun grote rugzak vol laden met blikjes bier. 'In het reservaat is alcohol verboden,' grijnst de gewonde, 'dus dat lossen we zo op!'

Linda Eggenkamp

G. VOGEL
INTERIEURS
Woensbergweg 2 1261 AP Blaricum
Tel. (035) 531 07 34 Fax (035) 538 02 66
www.vogelinterieurs.nl
(Graag na telefonische afspraak)

AANNEMINGS BEDRIJF
HERMAN VAN DER HEIDEN B.V.
Bestrating - riolering - grondwerk en sloopwerken
Singel 3 - Blaricum - Tel.: 035 5383620 / 5257453
www.hermanvanderheiden.nl

Speciaal adres voor:
Huisbrand
Industrie
Centr. verwarming
Aanmaakmaterialen
Blokken
Stookolie voor centr. verwarming en huishaarden
BENZINE
Mengsmering
Motoroliën
BLARICUMSCHE BRANDSTOFFENHANDEL
FIRMA WED. B. VOS
MIDDENWEG 15, TEL 035-538 32 46
MIDDENWEG 17, TEL 035-538 20 53
BLARICUM

M. SIEGERS
ANTIEK EN KUNST
In- en Verkoop
klokken - barometers
meubelen en
schilderijen
M. Siegers
Noolseweg 47
1261 EB Blaricum
035 538 20 76 (zk)
035 531 16 57 (privé)
siegersantiek@hetnet.nl
www.siegersantiek.nl

Blaricumsche IJzerhandel
Dorpsstraat 9 - 1261 ES Blaricum
Tel. 035-5382303 - Fax 035-5382338
IJZERWAREN-GEREEDSCHAPPEN- MACHINES
TUINARTIKELEN EN GAZONMAAIERS

Smederij
B.v.d. Bergh
Tuin- en parkmachines
Tractoren
Smederij werkzaamheden
Brinklaan 8-10
1261 ER Blaricum
Tel. (035) 531 66 33
www.smederijbergh.nl

Grenzen verleggen is grenzen passeren

Foto: François Wieringa

Jochem Uytdehaage

Wanneer het thema *grenzen verleggen* passeert, borrelen er direct allerlei gedachten naar boven. Landsgrenzen, reizen, nieuwe uitdagingen aangaan, maar sportieve activiteiten voeren hierin eigenlijk de boventoon. En dan niet alleen sport op topniveau, maar voor een ieder die zich met bewegen bezighoudt.

Want wat doe je elke keer wanneer je sport? Wanneer er wordt getraind? Elke keer verleg je de grens een stukje. In de sport heet dit met een mooi woord: *super compensatie.* Zie het als volgt: tijdens elke training wordt het lichaam belast, vermoeid en soms zelfs een beetje beschadigd (spierpijn!). Na de belasting herstelt het lichaam weer. De training op zichzelf doet niets, helaas maar waar, maar het herstel is bepalend! Waarom? Omdat het lichaam denkt: 'Ja, daaaggg! Ik wil niet nog een keer zo zwaar afzien; ik moet sterker worden!' Wanneer het lichaam nu de tijd krijgt om te herstellen, dan zal het sterker worden, zodat een zelfde belasting de volgende keer gemakkelijker wordt verwerkt. En zo gaat dat steeds weer, keer op keer. Je traint, je breekt een beetje af, het lichaam gaat herstellen en wordt weer sterker. En dan ga je weer trainen. Zo kom je steeds hoger op de conditionele ladder!

Wellicht is dit fenomeen iets om in het achterhoofd te houden wanneer je de volgende keer weer eens gaat bewegen. Doe er eens een tandje bij! En paar kilo meer, wat extra meters, iets sneller. En een beetje spierpijn kan echt geen kwaad. Om beter, sterker, fitter en gezonder te worden, zal je moeten afzien. Verleg die grenzen, want grenzen verleggen zich niet uit zichzelf.

Is de kans dan niet aanwezig dat wij over de grens gaan? Ja, die is er zeker. En dat moet ook niet te vaak gebeuren. Maar wanneer je nooit over de grens gaat, weet je ook niet waar deze ligt. In de sport wordt dit letterlijk zichtbaar. Een wielrenner die tijdens een tijdrit in de bocht onderuit glijdt. Of een voetballer die kost wat het kost de bal wil hebben en een gruwelijke tackle begaat. Over de grens! En in het normale leven? Wat dacht u van een burn-out? Te lang, te hard gewerkt, met stress en bovenal te weinig rust. Dus: geen herstel meer.

Grenzen verleggen vraagt om durf, om lef. Mensen die niet bang zijn om een keer onderuit te gaan. Juist deze mensen zullen uiteindelijk hun grenzen weten te vinden en daarmee ook het maximale uit hun eigen capaciteiten weten te halen.

Is dat het dan? Nee, u moet dan nog wel worden geattendeerd op uw verstand. Want enige tact, beleid en intelligentie kan geen kwaad. U bent tenslotte de enige die bepaalt waar uw grens ligt. Niemand

Foto: Huub Maas

Daniëlle Mouissie

anders. Want om nu als een kip zonder kop in het rond te gaan sporten, nee dat is ook niet verstandig. Denk na, laat u adviseren en pak uw rust.

Met bovenstaand advies bent u ervan verzekerd dat, wanneer u zich blijft realiseren dat grenzen verleggen niet zonder slag of stoot gaat, u ervaart dat het lichaam sterker wordt. En dit geeft dermate veel voldoening dat de volgende grens al weer binnen handbereik ligt!

Daniëlle Mouissie & Jochem Uytdehaage

Kunst en grenzen

Eind vorig jaar besloot ik foto's te maken van personen om aan de hand daarvan hen te schilderen. Nog nooit een portret gemaakt, maar je moet je grenzen verleggen.
Beginnen. Al gauw vraag ik mij af, waarom ogen zijn zoals ze zijn, wat een lastige krengen. En dan ook nog van die kraaienpoten, als ik die nu eens weglaat, zal ze blij mee zijn. Een neus is ook geen sinecure, moet toch redelijk centraal geplaatst worden. Ik wil het wél enigszins laten lijken. En hoe meer je je verdiept in oren, des te aparter ze eruit gaan zien, het worden van die rare dingen, dat je daar überhaupt iets mee kunt, gelukkig heeft ze een hele bos haren.
'Waar ben ik aan begonnen?' Dit is wat je noemt je grenzen opzoeken. Kijk nog eens naar wat bekende schilders. Hoe zij het gedaan hebben. Daar word ik niet veel blijer van. 'Wat zijn zíj goed zeg!' Even laten bezinken en geregeld uitwaaien. Verrassend mooie zomer hebben we en dat vraagt om: 'buiten spelen'. Nee, dat was vroeger, nu doorgaan. In een grijs verleden heb ik geleerd dat er 'groen' in het gezicht moet zitten, maar dat wordt een heel vreemd teintje. Ik meng en doe op het doek dat het een lieve lust is. Heb vervolgens veel kleuren nodig om het 'biggetjesroze' te laten verdwijnen van haar wangen. Maar zit er nu helemaal in, laat me nergens door 'aflijden', het begint ergens op te lijken, zowaar. Nog even en ik word helemaal happy, nu niet gaan overdrijven en 'cool' blijven.
Afmaken. Nog een paar oorbellen, die door het haar heen piepen, een streekje rood en her en der een oplichtend toetsje wit en de klus is geklaard. Het is duidelijk: om te laten zien wat je wel of niet kunt, moet je het <u>doen</u>. Ik geloof dat ik er nog één ga maken. Volgend jaar.
Een grenzeloos goed 2010 toegewenst.

Gerda Jellema

Onverschillig wat de persoonlijke gevoelens van een kunstenaar zijn, zodra hij een bepaalde ruimte op het doek vult of begrenst, neemt hij deel aan een (onbegrensde) geschiedenis. Vrij naar Willem de Kooning (1904-1997)

Blaricum S.B.

Brom-mobiel

Hoe snel je over iemands grenzen gaat is mij gebleken sinds ik in een brom-mobiel rijd. Toen ik hem pas had moest ik duidelijk wennen aan deze automatisch aangedreven, veredelde brommer. Regelmatig ging mijn rechterhand tevergeefs op zoek naar de pook en mijn been naar het niet bestaande ontkoppelingspedaal. Dat veroorzaakte weer dat ik plotseling met een rotklap stil stond, omdat ik onbedoeld op de rem getrapt had. Ook moest ik uitproberen met welke snelheid ik een bocht door kon raggen, zonder om te slaan. En over de vering moesten we het maar helemaal niet hebben. Volgens mij zijn ze die in de fabriek vergeten aan te brengen, dus dat was ook even wennen. En ja, mijn rode gevaar (vind je het geen toepasselijke kleur?) kan officieel 45 km per uur, maar haalt makkelijk de 51. Een goede snelheid voor in 't Gooi, waar ik via B-wegen overal kan komen. Want zoals bekend mag er met een brom-mobiel niet gereden worden op de grote wegen.

Toen ik de auto goed onder de knie had (zie je het al voor je: een auto onder mijn knie: grapje), besloot ik aan de hand van een uitgebreide B-wegenkaart én een TomTom, naar mijn vriendin in Leusden te rijden. We reden, mijn zuster Stella (als supporter) en ik, via Eemnes, Paleis Soestdijk, Soest enz. richting Amersfoort. Het ging geweldig totdat we bij een wegopbreking aankwamen. We probeerden de man, die het verkeer tegenhield, met een flirterige glimlach en smeekbedes te verleiden ons toch door te laten, maar hij was niet te vermurwen. Daar stonden we dus. Hoe nu en welke kant moesten we op?

Tot nu toe hadden we uitsluitend op de kaart gereden en dus, vonden we, moest de TomTom ons nu maar redden. Na in toetsen van het adres, en de opdracht de alternatieve route te nemen, begon een zwoele bariton ons instructies te geven. 'Over 300 meter rechtsaf het weiland in. Daar uit de sloot uw dorst lessen en dan omkeren.'
Nee, zonder gekheid, hij deed het prima, zodat we na een klein kwartiertje de oprit van het huis van mijn vriendin opreden. Ik keek op mijn horloge en zag dat we er precies een uur over hadden gedaan. Nou dat was niet verkeerd en voor herhaling vatbaar. We belden aan, mijn vriendin deed open, we nestelden ons in het bankstel en wachtten op de koffie.

Ze had net twee kopjes ingeschonken toen de bel ging. Op de stoep stonden twee personen van de verkeerspolitie, bestaande uit een blond, jong, frêle meisje van hooguit 18 jaar, dat volgens mij op de zware politie opleiding steeds pakken slaag kreeg, en een vaderlijke vijftiger, lichtelijk grijzend aan de bakkebaarden. Ze vertelden mijn vriendin waarom ze aanbelden, waarop deze hen direct naar binnen stuurde, waar wij zaten.

Conny en haar brom-mobiel

Stomverbaasd waren we, en onder het aan elkaar voorstellen vroeg ik naar de reden van hun komst. Waarna de grijsaard zei: 'Ja dames, wij zijn hier om u te confronteren met het feit dat u op de grote weg hebt gereden.' 'Nee, hoor' gilden we in koor. 'Hoe komt u daarbij, en waar dan wel, en hoe weet u dat we op dit adres waren?' En toen kwam de aap uit de mouw. Ze waren opgebeld door een automobilist die op een bepaald stukje (grote) weg waar niet ingehaald kon worden, achter ons had gereden. Hij was zo kwaad, hij wilde zo graag harder, dat hij ons helemaal gevolgd had (en ik die niets in de gaten had en dit eigenlijk best doodeng vind) tot aan het adres van mijn vriendin en daarna de politie gebeld.

Nogmaals vroeg ik waar ik dan wel in de fout was gegaan. De agent probeerde het mij uit te leggen. Het bleek om een stukje weg te gaan van zo' n 500 meter lang. Het was jammer, maar ik kon mij er niets van herinneren. Verder vertelde hij dat wij daar een rond verbodsbord genegeerd hadden met daarop een tractor, een brommer en een fiets. Hetgeen betekende dat het daar absoluut verboden was om met een brom-mobiel te rijden. Ook dit konden wij ons niet herinneren. Dus wij weer 'We weten zeker dat dat bord er niet staat.' En hij weer: 'Ik rijd er direct naar toe en zal u bellen hoe of wat.' En ja hoor, zo'n tien minuten na hun vertrek ging de telefoon en vertelde de ijverige wet beschermer dat het bord er inderdaad stond. Even flitste er door mijn hoofd: 'Man, ga boeven vangen!!' maar waarschijnlijk hadden zij, de grijsaard en het huppeltrutje nog nooit een boef gezien.

Na een paar uurtjes vertrokken we weer, hopend vandaag nog thuis te komen. Na wat omzwervingen, die tot niets leidden, heeft mijn vriendin uiteindelijk, voor ons uit rijdend, de goede weg gewezen, dwars door Amersfoort en Soest heen. Wat die klagende automobilist betreft: dankzij hem heb ik een nieuw voor mij belangrijk verkeersbord leren kennen, maar wát heeft deze man een kort lontje!!

Conny Rector

Voorbij de laatste grens

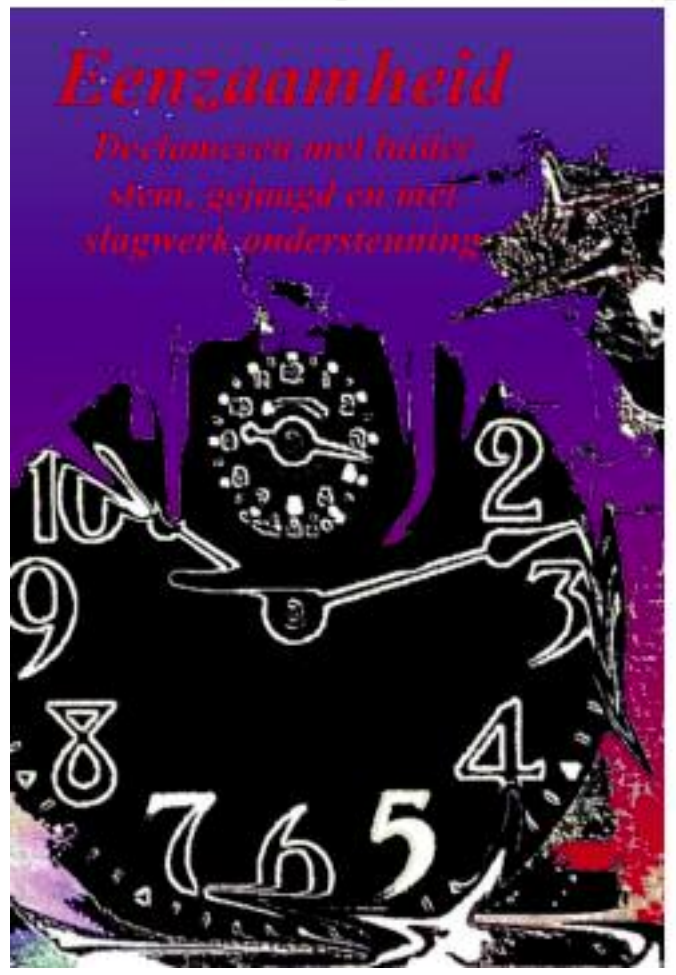

Laat ontwaken
zondagmorgen
doodse stilte
zelfs geen vogels

ochtendtafel
thee in theepot
maar geen spoor
van huisgenoten

haastig wassen
slordig kleden
snel naar buiten
maar geen mensen

aarz'lend bellen
bij de buren
met excuses
bij de hand, maar

niemand opent
nog eens drukken
volgende knop en
volgende knoppen

uitgestorven
zijn de straten
rust'loos speuren
leidt tot niemand

spoedig is de
tijd verstreken
wie kan nu nog
leven maken?

Hilde vd Ploeg

Een beetje helemaal

'Opa, u hebt bijna geen haartjes meer achter op uw hoofd,' zei Ruben (3) toen we samen op de knietjes in de tuin werkten.
'Dat gebeurt als je oud bent.'
'Maar opa jaja heeft dat niet.'
Zijn andere opa gebruikt jaja als stopwoordje.
'Ja, maar die is helemaal grijs.'
'Is die dan ook oud?'
'Ja.'
'Maar opa, u bent een beetje helemaal oud, niet helemaal.'
'Dank je wel Ruben.'
Kinderen zeggen de waarheid.
Spreken politici, bestuurders en gezagsdragers te allen tijde de gehele waarheid en niets dan de waarheid?
We zien ze in Nova / Den Haag Vandaag of Buitenhof bezig, als interviewers op

Kleinzoon

een vasthoudende manier proberen de waarheid boven de tafel te krijgen. De geïnterviewde geeft geen krimp, beantwoordt zelden rechtstreeks de gestelde vraag, beroept zich op vertrouwelijke gegevens of zegt op dat moment op de kwestie niet verder te kunnen ingaan.
'Maar u hebt in dat programma / krantenbericht het tegenovergestelde beweerd en nu zegt u iets geheel anders.'
'Dat moet u zo zien. Mijn woorden zijn toen niet goed geïnterpreteerd en uit hun verband gerukt. U dient dat te beoordelen in de context van het gehele verhaal.'
Je ziet dat de minister, het Kamerlid of de bankdirecteur zich met een overvloed van woorden, ingewikkelde formuleringen en

Opa S.B.

vakjargon uit de situatie weet te redden.
Bewonderenswaardig, leuk, als verschijnsel boeiend, maar als kijker word je er niet veel wijzer van. Hoewel er geen sprake is van misleiding kun je je niet aan de indruk onttrekken dat er (gevoelige) informatie wordt achtergehouden.
Als burger heb je behoefte aan de juiste informatie op basis van de relevante feiten en gegevens, waardoor je zelf een mening kunt vormen. Natuurlijk moeten we de dingen die gebeuren genuanceerd bekijken. Waarheid kent geen grenzen.
Het zou misschien voor bepaalde figuren / groeperingen prettig zijn als er maar één waarheid zou zijn, maar dé waarheid bestaat niet.
We hebben onze eigen waarheid, die voortdurend verandert door onze ervaringen.
'Je moet de waarheid zeggen, maar je behoeft niet altijd de hele waarheid te vertellen,' klinkt op het eerste gezicht wel aardig, maar kan niet door de beugel.
Laten we in ieder geval tijdens de kerstdagen voorzichtig zijn met het elkaar de (hele) waarheid vertellen.

Adrie van Zon

S.B.

Gebr. Dooyewaardweg

Adoptie... een *grenzeloos* verlangen...

Zondagmorgen 4.30 uur, de wekkerradio gaat aan. Hoog tijd om op te staan op dit supervroege tijdstip, want over zo'n anderhalf uur moeten we op Schiphol zijn, om onze zoon en zijn vriendin op te halen. Normaal gesproken heb ik even tijd nodig om bij te komen, maar nu ben ik rap uit bed, want het verlangen ze weer te zien is groot. Het was voor onze zoon een 'vakantiereis' met een speciale bestemming... voor het eerst na 29 jaar terug naar zijn 'roots'... India... het land waar hij is geboren.

Een andere zondagochtend, 29 jaar geleden, stonden we ook op Schiphol, maar dan in de 'VIP-room'. Een schattig klein, donker jongetje werd op de arm van een begeleidster uit het vliegtuig gedragen. Een lange reis achter de rug en voor het eerst in zijn jonge leventje, toen één jaar oud, in een vliegtuig. Doodmoe en verwonderd om zich heen kijkend, werd hij in mijn armen gelegd en begon toen vreselijk te huilen. Vertederd en ontroerd waren er bij ons ook tranen... van geluk, want wanneer je jaren op een kindje hebt gewacht, is dit het mooiste wat je kan overkomen. Een eigen kindje, waar je voor mag zorgen, met alle liefde die in je is.

Ramon

Ik heb wel eens gehoord, dat adoptiekinderen de 'meest gewilde' kinderen zijn en dat geloof ik graag, want je gaat een zwaar traject in. Destijds hoefden wij dat nog niet, maar tegenwoordig moet je zelfs eerst een cursus volgen.

Voorgeschiedenis
Er was altijd al een kinderwens en wanneer het dan zover is en het lijkt niet te gaan lukken, is dat vreselijk. Iedereen is zwanger (zo lijkt het), of loopt achter de kinderwagen. En toen er in de familie wel baby's werden geboren, deed dat best pijn. Bij ons geen kindergeluiden en speelgoed in huis, met alles daaromheen... Wij konden ons een leven zonder kinderen niet voorstellen. Nadat we, zonder resultaat, de hele medische molen hadden doorlopen, werd ons gevraagd over adoptie te willen nadenken. Eerlijk gezegd hoefden we daar niet lang over na te denken, want ook een 'kansarm' kindje zou zo welkom zijn.

Te nemen stappen
Nadat we via het Ministerie van Justitie bij de Raad van Kinderbescherming op de wachtlijst werden geplaatst, duurde het nog ongeveer een jaar voordat we in 'behandeling' werden genomen. De reacties over onze adoptieplannen werden in onze naaste omgeving heel positief ontvangen, hoewel we ook wel eens hoorden dat we er wel goed over moesten nadenken, want 'je weet maar nooit wat je in huis haalt'... Alsof het met 'biologisch eigen' kinderen altijd zo goed gaat... Uit onwetendheid kan het gebeuren, dat mensen in je omgeving niet goed weten hoe ze ermee om moeten gaan, en zo kun je het gevoel krijgen 'gemeden' te worden. Jammer, want het is juist zo'n belangrijke periode in je leven.
De hele adoptieprocedure duurt meestal een paar jaar, maar voor het gevoel ben je al een beetje 'zwanger' vanaf het moment dat je daadwerkelijk de procedure in gang hebt gezet.

Groen licht
En dan is het eindelijk zover... Na veel bezoekjes van een maatschappelijk werkster, met het uiteindelijk lang verwachte 'geen bezwaar', vertalingen van rapporten (door een erkend vertaler) en het legaliseren hiervan bij het Ministerie van Justitie en de Indiase Ambassade, worden we aangemeld voor adoptie van een kindje uit India. Nu gaat het echt spannend worden...

Een zoon...
Enkele maanden later, op een vroege maandagochtend, komt het telefoontje, dat ons leven volkomen veranderde... Er was een jongetje voor ons, zeven maanden oud... de adoptieprocedure in India kon worden gestart! Ik wilde het wel van de daken schreeuwen…. een ZOON... Voor ons!
Uiteindelijk heeft het nog vijf maanden geduurd voordat we ons mannetje op Schiphol in onze armen mochten sluiten. Zo'n klein kindje nog, net een jaar oud en wij mochten zijn nieuwe ouders zijn! Emoties komen los... tranen van opluchting, dankbaarheid en blijdschap.
Dit was een 'zwangerschap' van jaren, maar zo de moeite waard, want met hem kwam de ZON in ons leven! Doordat we 'ineens' een kindje in huis zouden krijgen heb ik kort van tevoren contact gezocht met het consultatiebureau, want je hebt geen idee van voeding, etc. Het was zeker niet voor niets, maar de belangrijkste tip was: "Als je het even niet weet, doe dan maar wat je hart je ingeeft, dan gaat het meestal goed." Ik heb hier nog vaak aan terug moeten denken.

Terug naar het heden
Inmiddels is hij allang volwassen en hebben we altijd een sterke band gehad. Hij heeft eigenlijk nooit echt terugverlangd naar zijn geboorteland, maar afgelopen zomer is hij er samen met zijn vriendin toch naartoe gegaan. Met vakantie, maar ook om het kindertehuis te gaan bezoeken, waar hij met zoveel liefde een paar maanden door de zusters is verzorgd.
In spanning stonden we dus op deze vroege zondagochtend op Schiphol (met veel herinneringen), want wat zou hij veel te vertellen hebben. Even later komen er twee stralende jonge mensen naar buiten met hun hoofd nog vol van dat verre land, waar ze ooit nog eens naar terug hopen te gaan.

Naschrift
Toen konden we nog niet vermoeden, dat onze zoon nog geen drie weken hierna met ernstige ziekteverschijnselen in het ziekenhuis zou worden opgenomen. Na veel onderzoeken werd uiteindelijk de diagnose 'diabetes, type 2' gesteld en kreeg hij van de arts te horen dat 40 % van de Hindoestaanse mensen 'suikerziekte' blijkt te hebben. Vaak uit zich dit pas rond het 30e levensjaar. Waren we hiermee bekend geweest, dan hadden we al veel eerder aan de bel getrokken, want hij is dus vermoedelijk erfelijk belast, maar daar zullen we nooit achterkomen, want over zijn achtergrond is vrijwel niets bekend. Gelukkig gaat het nu redelijk goed met hem. Veel puzzelstukjes uit het verleden zijn hiermee nu op hun plaats gevallen.

Tiny de Wit

Schapendrift *P.v.R.*

Vlucht naar het Westen

1948-1989: Het IJzeren Gordijn
Direct na de Tweede Wereldoorlog groeide een diepe kloof van wantrouwen en agressie tussen de door de Sovjet-Unie geannexeerde en tot communistische regimes omgevormde Oost-Europese landen en het democratische Westen. De NAVO en het Warschaupact werden opgericht. West- en Oost-Europa werden in twee machtsblokken verdeeld. De grenzen werden scherp getrokken en gesloten. Het IJzeren Gordijn werd gesloten. Miljoenen militairen werden aan beide zijden opgesteld.
Na de plotselinge, massale aanval in het Verre Oosten door de Maoïstische Chinezen, brak de Koreaanse Oorlog uit (1950-1953). Daar bleef het niet bij. Het was nog maar het begin. Tegenwoordig pas beseffen deskundigen hoe gevaarlijk dicht de wereld in die tijd meerdere keren aan de rand van een onbeheersbare, allesvernietigende nucleaire oorlog kwam. Aanleiding waren talrijke uiterst ontvlambare situaties. Zoals de Sovjetblokkade van Berlijn (1948), de genoemde Koreaanse oorlog, de bovengrondse kernproeven met atoom- en waterstofbommen, de Sovjetinval in Hongarije (1956), het neerschieten van een Amerikaans spionagevliegtuig U2 boven de Sovjet-Unie (1960), de bouw van de Berlijnse Muur (1961), de bijna catastrofale Cubacrisis (1962), de Sovjetinval in Tsjechoslowakije (1968), het beschieten en kapen van westerse militaire schepen in open zee door Noord-Korea, de dramatische Vietnamoorlog, de geheimgehouden vijandigheden tussen atoomonderzeeërs en de doorlopende, provocerende schijnaanvallen door Sovjetjagers en -bommenwerpers, boven land en zee. Het was een tijd waarin wederzijdse inlichtingendiensten meedogenloos op zoek waren naar informatie over de kracht en de wapens van de vijand. Het was de periode, bekend als de Koude Oorlog, die zo'n veertig jaar duurde, en eindigde met de val van de Muur (1989) en het uiteenvallen van de Sovjet-Unie.

Russische MiG-15 in Korea

1950: Volkomen verrast door MiG's
Voor het Westen was het in die tijd van levensbelang de militaire kracht te weten van de tegenstander. Vooral ook omdat men in Korea volkomen verrast werd door de MiG-15, een tot dan onbekende Sovjetstraaljager. Snel, wendbaar en goed bewapend en opgewassen tegen de nieuwste Amerikaanse jagers zoals de F-86 Sabre. Deze gevreesde MiG-jagers maakten in de decennia daarna ontwikkelingen door tot superieure, ultramoderne gevechtsvliegtuigen. Af en toe viel zo'n straaljager, vaak na voorbereidende clandestiene operaties van westerse inlichtingendiensten, in de handen van het Westen, en openbaarde het geduchte wapen zo zijn geheimen.

2009: Geheime documenten onderzocht
Onze dorpsgenoot **Dick van der Aart** (63), schreef over deze periode het op 24 november jl. verschenen boek **'MiG's op de vlucht, Vliegtuigdeserteurs in de Koude Oorlog'**. Het is een goed gedocumenteerd boek dat leest als een thriller, met dit verschil dat het echt gebeurd is. De feiten en achtergronden komen voort uit diepgaand onderzoek van internationale archieven en honderden 'top secret'-documenten die nu pas vrijgegeven zijn.
Dick van der Aart publiceerde veel over de militaire luchtvaart. Ruim 20 jaar was hij bij NRC Handelsblad werkzaam als defensiemedewerker en voor het NOS Journaal als eindredacteur en coördinator buitenland. Eerder (1984) schreef hij het boek 'Spionage vanuit de lucht' waarvan Engelse en Japanse vertalingen verschenen.

De eerste gedeserteerde MiG-15
Dick van der Aart vertelt. Tijdens de Koude Oorlog deserteerden meer dan 100 militaire vliegers met hun Russische MiG's vanuit de Sovjet-Unie, Polen, Hongarije, Cuba, China en andere communistische of totalitaire staten naar het Westen. Gevaarlijke en dikwijls spectaculaire ontsnappingsvluchten van piloten die verlangden naar meer vrijheid en betere levensomstandigheden. Zij werden binnen enkele minuten helden en tegelijk verraders, als ze tenminste niet verongelukten of door collega-vliegers werden neergehaald. Vaak werden deze 'ontvluchtingen' lang geheimgehouden.
De allereerste MiG-15 die in 1953 naar het westen uitweek (met een Poolse vlieger) landde op het Deense eiland Bornholm. Het toestel werd in het diepste geheim onderzocht door de Britse en Amerikaanse inlichtingendiensten. Met

Poolse MiG-15 op Bornholm

moeite weerstond Kopenhagen de zware politieke druk van NAVO-bondgenoten om door hen testvluchten met het toestel te laten maken, uit angst voor represailles uit Moskou.

Spectaculaire ontsnappingen

De Iraakse MiG-21 in de U.S.A./Nevada

De jonge Noord-Koreaan No Kum-Sok wist niets van de 100.000 dollar die was uitgeloofd voor de eerste communistische vlieger die met een Russische MiG-15 naar Zuid-Korea zou uitwijken. De Amerikanen zelf waren hun omstreden aanbod al bijna vergeten en president Eisenhower had moeite met de uitbetaling van de beloning.
Zweden liet een Russische vliegtuigdeserteur met behulp van een Britse luchtmachtattaché het land uit smokkelen, om te voorkomen dat de piloot als dief en landverrader naar de Sovjet-Unie zou worden uitgewezen. Waar hem een zekere executie wachtte.
In een even meesterlijke als schimmige operatie 'organiseerde' de Mossad, de Israëlische inlichtingendienst, de desertie van de toen nieuwste Russische supersonische MiG-jager uit Irak. Amerika mocht deze MiG-21 met de veelzeggende registratie '007' in het diepste geheim testen in de Nevadawoestijn.
Een Cubaanse vlieger, op de vlucht voor Castro, bezorgde de Amerikanen een onaangename verrassing door met zijn MiG-17 onopgemerkt het Amerikaanse luchtruim binnen te vliegen onder de radar, en op een Amerikaans vliegveld, uit het niets opdoemend zijn straaljager pal naast de 'Air Force One', het vliegtuig van de Amerikaanse president, aan de grond te zetten. Omdat de Amerikaanse droom voor hem niet uitkwam, vluchtte de teleurgestelde deserteur later met een gekaapt (!) verkeersvliegtuig terug naar Havanna.
De Sovjetvlieger Viktor Belenko mocht ooit op de Nederlandse vliegbases Volkel en Leeuwarden het verhaal van zijn sensationele ontsnapping naar Japan komen vertellen, met toentertijd 's werelds snelste (3 maal de geluidssnelheid) en modernste jachtvliegtuig, de beruchte MiG-25 'Foxbat', maar de Nederlandse luchtmachtvliegers toonden zich niet echt onder de indruk van hun ietwat 'boertige' extegenstander. Misschien omdat de vriendelijke wat gezette Rus zijn uniform niet meer aanhad en met een geblokt houthakkersshirt de Nederlandse mess bezocht.

De motivatie
Veel vliegtuigdeserteurs kregen in het land van aankomst politiek asiel en vaak de financiële middelen om een nieuw leven te beginnen. Steevast gold daarbij: hoe moderner de MiG-jager waarmee was gevlucht, hoe groter de beloning. Soms was er een extra bonus in de vorm van een stapel goudstaven (Taiwan) of een aanlokkelijk bedrag in dollars, want de komst van een 'freedom seeker' had voor sommige landen grote propagandistische waarde. En bovendien: de geheimen van een Russische MiG mochten wel wat kosten. Omgekeerd zijn dergelijke 'ontsnappingsvluchten' van Westerse jachtvliegtuigen naar het Oostblok niet voorgekomen. Er waren voor het Westen nu eenmaal grenzen…

Dick van der Aart

'MiG's op de vlucht, Vliegtuigdeserteurs in de Koude Oorlog' is geïllustreerd met meer dan 150, vaak bijzondere historische foto's en kaarten, heeft een kleurenkatern van twintig pagina's, is 312 pagina's lang, is gebonden, kost €29,50 en is te koop in elke boekhandel. ISBN 9789085068099.

Sybert Blijdenstein

Vogels kennen geen grenzen!

Is het u ook wel eens opgevallen dat er in de winter opeens een invasie van roodborstjes in uw omgeving zijn territorium afbakent? Dat zijn meestal roodborstjes uit Scandinavië en Rusland. Terwijl die roodborstjes die bij ons broeden, hun toevlucht zoeken tot onder andere Spanje en daar hun eigen voedselvoorraad verdedigen.

En waar zijn al die zwaluwen die in de zomer al vliegend honderden insecten vangen en zelfs op die manier hun jongen voeren? Zijn ze al op weg naar hun winterverblijf in West- en Zuid-Afrika, op duizenden kilometers hier vandaan, om zich daar te voeden met insecten? Inderdaad vindt er aan het begin van de herfst een enorme volksverhuizing plaats. Radarbeelden hebben dit jaar vastgelegd dat er eind oktober een enorme trek van vogels heeft plaatsgevonden. Ze vlogen op een hoogte van 1000 tot 2000 meter, en met een snelheid van ongeveer 70 km per uur. Het waren er miljoenen. Geweldig, die steeds terugkerende vogelverplaatsing.
Eén van de raadselen is nog steeds hun oriëntatievermogen. Hoe is het mogelijk dat ze de weg niet kwijtraken. Vaak nestelen ze bij terugkomst uit hun winterverblijf, ook nog weer op dezelfde plek.
Is het de temperatuur, het feit dat de dagen korter worden, een gunstige windrichting, het zien van trekkende soortgenoten die de werking van een aantal klieren bewerkstelligt? En produceren die stoffen waarvan de vogels onrustig worden?
Zij wachten in ieder geval niet tot al het voedsel op is, ze proberen zelfs lekker vet op reis te gaan. En we weten, onder andere dankzij het ringen van vogels, veel over de routes die ze volgen.
Ze volgen meestal de kusten, in ieder geval mijden ze zoveel mogelijk de open zee.
Maar... al zijn het **open grenzen** voor de trekvogels, gevaren zijn er onderweg volop. Jagers, voedselgebrek, windturbines, hoogspanning- en zendmasten eisen hun tol, wetlands worden bedreigd, verwoestijning, verstedelijking en ontbossing. Om maar enkele te noemen.
Dus om ze te beschermen moeten er **grensoverschrijdende** maatregelen genomen worden. Gelukkig zijn er enkele EU-leden die het beschermen van de (trek)vogelstand bovenaan de agenda hebben staan en het in de wet vastgelegd willen hebben.
Gedurende het winterseizoen kunnen we genieten van onze 'blijvers' en ze extra verwennen! In de lente zijn de terugkerende roodborstjes al snel actief met het lokken van een partner. U kent zeker dat lang en indringende gezang van dit pittige vogeltje.
En ik blijf het een wonder vinden dat bij de eerste zomerse temperaturen je de zwaluwen weer ziet rondcirkelen boven ons dorp.
Wij zijn nu **op de grens** van 2009 aangekomen en ik hoop dat u in 2010 grenzeloos van de terugkerende vogels kan en mag genieten.

Corryn de Vrieze

'Een Spaanse Blaricummer'

Ons kleine hei & weitje is toch best bijzonder. Het bestaat al tegen de 40 jaar, dankzij vele, vele vrijwilligers. Iedere maand berichten en berichtjes, een naslagwerkje, een bron van dorpse informatie. Dat blijkt wel weer toen er onlangs een brief binnenkwam die een soort 'opsporing verzocht' inhield. In 1979, dertig jaar geleden, stond in een van onze rubriekjes 'Buitenlanders in ons dorp' een artikeltje over een Spanjaard Asensio Cubreiro Vicente waarin hij plezierig aan het woord was over zijn leven hier in Blaricum.

Hij is nu echter nergens meer te vinden en zijn familie zoekt nu naar hem; hij lijkt spoorloos. Al zoekend kwam zijn familie bij het archief van ons dorpsblad. Zoeken na 30 jaar? Curieus genoeg om te hopen dat er ergens een spoortje gevonden wordt. De brief aan ons eindigt met: 'Ik weet dat dit ongelovig of raar klinkt maar het is een levensverhaal, zoals er zoveel zijn. Hoogachtend...' Je weet maar nooit, zelfs na zo'n lange tijd.

A.L.S.

Zon op en onder: op 1 januari om 8.48 resp. 16.38 uur, op 1 februari om 8.20 resp. 17.27 uur.

Blaricum en haar buren

Dit is een onderwerp dat kan uitnodigen tot veel benaderingen. Ik wil het benaderen vanuit het verleden. Wat hebben onze buren en de daarbij behorende grenzen in het verleden voor ons dorp tot gevolg gehad? Welke gevolgen zullen er in de toekomst nog komen?

Leeuwenpaal: N.-H. kant

Grenzen zijn al zo oud als er mensen zijn op aarde. Maar de vraag is: wie bepaalt ze, wie bewaakt ze (letterlijk en figuurlijk) en wie gaat er overheen? En waarom wil men steeds een grens verleggen? Blaricum grenst aan Eemnes, Laren en Huizen. Aan de Randmerenkant grenzen we aan Almere en Zeewolde. Met Laren en Huizen zijn in het recente verleden de nodige grensperikelen geweest. Laren wilde altijd heel Blaricum inlijven. Huizen was in de jaren zeventig iets gematigder, maar wel vasthoudender. Zij wilde 'alleen' de Bijvanck 'maar' hebben.

Eemnes
Zo grenst Blaricum in het oosten aan Eemnes. Oftewel aan de provincie Utrecht. Om deze grens is eeuwenlang gerecht en gevochten. De bisschoppen van Utrecht aan de Stichtse kant tegen de graven van Holland aan de Gooise kant. Uiteindelijk is deze grens op 14 juli 1719 definitief vastgesteld. Blaricum heeft daar wel een stuk grond voor af moeten staan, maar toen was het ook goed geregeld. Om die grens ook fysiek te maken, heeft men ook de Gooiergracht gegraven, als grensaanduiding. Ook werden de zogenaamde 'Leeuwenpalen' geplaatst (zie foto). Deze staat op de hoek Randweg Oost en de Stichtseweg. Aan een kant voorzien van het wapen van Noord-Holland en aan de andere zijde het wapen van de provincie Utrecht. In beide wapens komen leeuwen voor, wat de naam leeuwenpaal verklaart. Deze grens is nu zo duidelijk dat er tot op heden geen grensconflict meer om is geweest. Als zodanig wordt hij tot op de dag van vandaag nog gerespecteerd.

Laren
Dat kunnen we niet zeggen van onze 'zuiderburen' Laren. Dit mooie dorp is dan wel de oudste nederzetting in het Gooi, maar heeft vele malen zijn begerige blikken op Blaricum laten vallen. Heel lang was het ook één gemeente, met één burgemeester. De laatste periode dat dit het geval was, liep van 1913 tot 1922. Het was Jonkheer H.L.M. van Nispen van Sevenaer die in die negen jaar over de beide plaatsen als burgemeester de scepter zwaaide. Op de manier hoe hij dat deed waren de Blaricummers op zijn zachtst gezegd niet tevreden. Vanuit de regering zag men dat Blaricum zich niet zonder slag of stoot wilde laten annexeren door het toen aan grootheidswaanzin lijdende Laren. Men besloot in Den Haag om per 1 augustus 1922 de heer J.J. Klaarenbeek uit Bussum te benoemen tot burgervader van Blaricum. Laren werd van hogerhand gedwongen de bestaande grens tussen deze beide schildersdorpen te aanvaarden en te respecteren. Ruim dertig jaar later heeft Laren nog eens een poging gedaan om Blaricum in te lijven. Gelukkig is deze aanval ook met succes gekeerd. Heel Blaricum liep toen, als teken van triomf, met de Korenbloem (ons trotse gemeentewapen) in het knoopsgat rond.

Huizen
Deze buur aan de westkant van ons is wel de lastigste 'landjepikker' geweest van al onze buren. Men wilde een grens verleggen die al eeuwen bestond. Net als de andere grenzen trouwens. Alleen liep deze grens over de meent die toen nog onbewoond was. Toen de Oostermeent bebouwd werd, konden de Huizers hun expansiedrift niet meer onderdrukken en zij wilden het hele Blaricumse gedeelte van de meent bij Huizen inlijven. Nadat de Tweede Kamer het wetsvoorstel voor

Grenspaal Blaricumse kant

de grenswijziging al had goedgekeurd, wees de Eerste Kamer der Staten-Generaal dit onzalige idee, half jaren tachtig van de vorige eeuw, volledig naar de prullenmand. Men moest de grens gewoon zo laten, al liep hij dwars door net gebouwde woningen heen. Er zijn mensen in de Bijvanck die de in Blaricum gekookte maaltijd opeten in Huizen. Andersom gebeurt dat ook. Men had in Huizen zeker nog nooit gehoord van het spreekwoord: 'Een ezel stoot zich nooit tweemaal aan de zelfde steen' want een paar jaar geleden waagde Huizen weer een poging om de grens te verleggen. Maar als zo vaak, kan je ook je hand overspelen. Dit gebeurde nu ook. Huizen mag nu wel uitkijken dat ze in plaats van de Bijvanck erbij te krijgen, het Huizerhoogt aan Blaricum verspelen.

Grenspaal
Op 'Trapjesberg' achter de camping de 'Woensberg' staat nog een grenspaal van Blaricum en Huizen (zie foto). Op de ene kant de B van Blaricum en op de andere kant de H van Huizen. De sporthal in de Bijvanck, die alweer gesloopt is, droeg de naam de 'Grenspaal'. Deze naam was bedacht door oud-redacteur van hei & wei en oud-gemeenteraadslid, Jan Rigter Lzn.

Berustend
Opvallend genoeg zijn het altijd aanvallen geweest op ons mooie Blaricum door twee van onze buren. Daar zou je uit mogen concluderen, dat wij toch wel erg geliefd zijn. Als dat zo is, mogen we daar best trots op zijn. Maar leuk is het niet om elke keer maar weer je zelfstandigheid te moeten bewijzen en te verdedigen. Wij hebben nooit actie ondernomen om de grenzen te verleggen. Wij respecteren de grenzen die ooit van hogerhand zijn vastgesteld. Dit komt misschien ook wel omdat de Blaricummer van origine berustend is. Maar kom je aan zijn of haar grenzen, dan vind je een grote schare vastberaden Blaricummers op je pad, die bereid zijn hun grenzen te verdedigen. Dit heeft het verleden al meerdere malen overduidelijk bewezen.

Frans Ruijter

St. Josephweg

Onbegrensd internet

Internet is het mooiste dat de mens ooit heeft uitgevonden. Nou ja, de computer was natuurlijk ook een vondst, maar dan vooral als voertuig om ons op het internet te begeven! En elektriciteit was ook een grootse ontdekking, maar vond zijn mooiste toepassing in de computer! Alle ontwikkelingen sturen ons naar dat internet waarvan we in onze jeugd, toen de wereld nog stil was, niet durfden dromen. En van de sociale en maatschappelijke consequenties van dat internet hebben we nog maar nauwelijks iets geproefd.

Internet verbindt alles en iedereen met elkaar. Het maakt niet meer uit of de ander zich vlak naast ons bevindt of aan de andere kant van de wereld. Als we allebei een computer met internet hebben, en we beiden elkaars taal kunnen verstaan, staat niets onze relatie meer in de weg. We chatten met elkaar, sturen foto's rond, laten onze gezichten zien of onze stemmen horen, delen lief en leed met elkaar. Dat we fysiek misschien duizenden kilometers van elkaar verwijderd zijn, lijkt niets uit te maken. Alsof fysieke aanwezigheid niet zo belangrijk meer is, omdat we de nabijheid van de ander voelen. Maar internet doet meer dan mensen verbinden.

Internet maakt ook alle informatie beschikbaar. Meer dan ooit kunnen we alles te weten komen wat er te weten valt. En het wordt steeds moeilijker om dingen nog geheim te houden. Alles komt in de openbaarheid. Wat de een nog snel onder de pet wil stoppen, plaatst de ander snel op zijn website. Geen woord gaat verloren en alles wat gezegd, geschreven, gehoord, gezien en gezongen is lijkt het eeuwige leven te hebben. Ja, lijkt zelfs een soort gezamenlijk bezit te worden waar we allemaal recht op hebben. Net als muziek, films, cultuur. Eigenlijk vinden we dat alles op het internet van iedereen is, zodat het raar is als we ergens voor moeten betalen.

Het internet is van ons allemaal, en niemand is daar de baas. Geen grootmacht die daar de scepter zwaait en ons vertelt wat mag en niet mag. Omdat we vinden dat het internet het land van ons allemaal is. Omdat bezit daar nog nauwelijks bestaat. Omdat we vinden dat daar alles moet kunnen. We vinden de vrijheid van het internet zo belangrijk, dat we er graag offers voor brengen in de vorm van spam en de aanwezigheid van dubieuze websites. Omdat we daar alles willen en kunnen doen wat ons hartje begeert, gooien we er zelfs onze identiteit te grabbel, vinden we ons profiel in Facebook belangrijker dan onze carrière. En zo hebben we via het internet een wereld gecreëerd die we soms belangrijker lijken te vinden dan het offline leven van vlees en bloed.

Want het internet blijft! Als de crisis nog even doorzet zwerven we straks door verlaten, regenachtige straten en in aftandse, rommelige gebouwen. Met knorrende magen en stinkende adem slepen we ons door een ineengestorte anarchistische wereld, die aan zijn eigen materialisme ten onder is gegaan. Maar zelfs dan hebben we nog altijd het internet, de wereld van onbeperkte vrijheid en mogelijkheden, een wereld zonder grenzen.

Satyamo Uyldert

De priester en Gods hulp

Een zware storm nadert de kust. De dijken dreigen het te begeven. Iedereen zoekt een boot om te overleven. Nadat het hele polderland onder water staat en iedereen in zijn bootje ronddobbert, ziet men opeens een priester, die zich op zijn gemak laat meevoeren door de golven... Een eerste boot nadert... 'Priester, kom aan boord, we zullen u redden.' 'Nee,' zegt de priester, 'als ik gered moet worden, zal God mij redden.' De boot vaart verder... Een kwartier later komt er een tweede boot voorbij varen... 'Priester, priester, kom aan boord, er is nog plek.' 'Nee,' zegt de ware gelovige, 'God zal mij redden, ik vertrouw op mijn geloof.'
Een half uur later kan de hulpeloze man nog net op zijn laatste krachten zijn hoofd met moeite boven water houden. Als er ook een derde boot hulp aanbiedt, weigert hij weer met de woorden: 'Nee, God zal mij redden.' De brave man houdt het niet langer vol, verdrinkt en belandt in de hemel. Zodra hij daar aangekomen is stapt hij woedend naar God. 'Heer, wat is dit nou? Ben ik nu dood? Ik ben een priester, een goed mens, ik heb gebeden voor de armen, de hongeren gevoed, de daklozen opgevangen, geen enkele zonde begaan in mijn hele leven... kortom, ik heb mijn hele leven aan U gewijd! Waarom heeft u mij niet gered?!' Waarop God hem antwoordde: 'Niet gered?! Hoe bedoel je? Ik heb je drie keer een boot gestuurd!'

S.B.

Blaricums Gemengd Koor 25 jaar!

Als mensen vragen:
Hoe maakt u het?
Zeg dan maar:
Ik ben nog even bezig,
het is nog niet af.'

Toon Hermans

Inbreng rommelmarkt

Gaat u binnenkort uw zolder, kelder of rommelkast opruimen? Goed idee, want u kunt uw goederen weer inbrengen voor de Rommelmarkt 2010, die traditiegetrouw plaatsvindt op de Blaricummerie op Koninginnedag. U kunt uw spullen brengen naar Rie Rigter, Eemnesserweg 4, Blaricum.
Groot meubilair, zitbanken, koelkasten, matrassen e.d. gelieve u niet te brengen.

Kerkdiensten

Bijvanck
Evangeliegemeente De Rivier De Malbak, elke zondag om 10.00 uur.
Info: tel. 5252804,
info@evangeliegemeentederivier.nl en
www.evangeliegemeentederivier.nl.

Torenhof
Prot. diensten: elke 1e en 3e woensdag v.d. maand om 10.00 uur.
Kath. diensten: elke 2e en de 4e, en event. 5e woensdag v.d. maand om 9.30 uur.
Iedereen is welkom!

De zorg die u thuis verdient
Royal Care & We Care
Meentweg 37-R
1261 XS Blaricum
tel: 035-5334585
fax: 035-5311653
Royal Care
thuiszorg

GOOISCHE FASHION OUTLET
Dorpsstraat 5b, Blaricum
400 m2 met nieuwe en gedragen merkkleding
www.gooischefashionoutlet.nl

HEALTH CENTER FIT BLARICUM
Meentweg 37f
1261 XS Blaricum
T 035-5312191
www.healthcenterfit.nl
MEER DAN FITNESS ALLEEN

health products.nl
Voor pure health, beauty en lifestyle-producten bezoek
www.healthproducts.nl

HOVENIERSBEDRIJF
P.E. CALIS
* Tuinadvies
* Tuinarchitectuur
* Aanleg en onderhoud
* Sierbestrating
Witzand 1 - Blaricum (035) 5311912

WiVi Leidingwerken - Grondboringen
Meeuw 5
1261 RS Blaricum
Tel: 035 5244651 Mob: 06 22421139
Fax: 035 5244623 E-mail: info@wivi.nl
www.wivi.nl

Al meer dan 60 jaar ambachtelijk bereid ijs
IJSSALON De Hoop
Huizerweg 10
BLARICUM
035 538 34 90
www.ijssalondehoop.nl

Hoveniersbedrijf Roest - Borsen
Fred Roest en Bert Borsen
Schietspoel 27, 1251 XT Laren
Tel./Fax 035 538 44 70

Colofon

hei & wei bestaat mede dankzij subsidie van de gemeente, donaties en de adverteerders

Eindredactie, vormgeving en productie: Sybert Blijdenstein
Kopij aanleveren: redactie@heienwei.nl of aan S.H. Blijdenstein, William Singerweg 13, 1261 EH Blaricum, tel.: (035) 5383893 of 06-54995520
Redactie: Ria Bulten, Christa Hogenkamp, Gerda Jellema, Karin Maas, Daniëlle Mouissie, Hidde van der Ploeg, Conny Rector, Frans Ruijter, Satyamo Uyldert, Tiny de Wit, Adrie van Zon
Medewerkers: Linda Eggenkamp, Nico de Gooijer, Aty Lindeman, Piet Niks, Corryn de Vrieze. **Foto's:** Peter v. Rietschoten, Sybert Blijdenstein en Gerbe v.d. Woude
Advertentie-, sponsoropdrachten: Jacqueline Gesink, tel.: (035) 531 31 62, e-mail: gesink@solcon.nl
Voor tarieven zie www.heienwei.nl
Uitgever: Stichting Dorpsblad Blaricum
Voorzitter: Pim Baljet
Secretariaat: Jacqueline Gesink, e-mail: gesink@solcon.nl
Penningmeester en donateursinformatie: Rist Brouwer, tel. (035) 531 09 84
Banknr. 12.66.37.296
t.n.v. Stichting Dorpsblad Blaricum
Druk: JM2 grafische producties, (035) 5316520
Oplage: 4.500

www.heienwei.nl

Perfectie van ontwerp tot montage
Wildschut maatwerk ! winia
Maatkasten, schuifwanden, binnendeuren en laminaat
Vaartweg 21 Hilversum • tel. 035 - 622 07 12
www.wildschutmaatwerk.nl

piano, gitaar en keyboardlessen
C. Lucas
Lesstudio Blaricum: Bierweg 6
035 - 526 29 73
Gediplomeerd lid KNTV

Bestrijding van plaagdieren en houtworm
Tel. (035) 5256051
www.plaagdieren.nl
Ook in hout en antiek!
SVO / EVM gedipl.

Stichting Kwaliteitslek Blaricum
Tegen een volgebouwd en versteend Blaricum
Vóór het behoud van een authentiek Goois dorp
Blaricum let op uw zaak !

De marktplaats voor alle kunstliefhebbers
www.seesle.nl
seesle art

de Specht
Boom-, en Groenverzorgingsbedrijf Blaricum
Telefoon 035 - 531 02 09
B.g.g 035 - 694 73 53

Van Vuure
De uitvaartondernemer voor 't Gooi en omstreken
Dag en nacht bereikbaar
(035) 624 75 31
www.vanvuure.nl

Custom Wood
meubels op maat
www.customwood.nl of bel 06-25024032
voor meubels op maat en vrijblijvende offerte

Kopij

Hei & wei is voor en door Blaricummers. Heeft u iets te melden over uw club, vereniging, evenement of andere zaken in Blaricum of heeft u als Blaricummer (elders) iets meegemaakt dat de vermelding waard is (uiteraard ter beoordeling van de redactie)? Laat het ons weten. Bij voorkeur per e-mail aan de redactie: **redactie@heienwei.nl**. Niet meer dan 150 woorden. Eventueel met bijpassende foto. Verkorte opname ervan in de Dorpsagenda kan ook, naar keuze van de redactie.
Reacties op hei & wei-artikelen worden alleen geaccepteerd als deze voorzien zijn van volledige naam en adres. Plaatsing is uiteraard afhankelijk van de beschikbare ruimte en is steeds ter beoordeling van de redactie.
De redactie behoudt zich het recht voor teksten in te korten.

DEADLINE KOPIJ
van febr. nr. 337 is 1 jan. 2010
verschijnt 28 januari 2010

Familieberichten

Geboren:

22-10-2009	Leginna Sarafina Sinti
05-11-2009	Jack Hugo Willem Thole
08-11-2009	Robert Alexander Benjamin Marie Kool

Gehuwd:

09-11-2009	Tim Ferdinand van der Kuijl, en Theresa Geertina Froukina van Valkengoed

Overleden:

21-11-2009	Gerard Eggenkamp, geboren 06-01-1939

Lokale Websites

www.
antoniuscardicare.nl (hartkliniek)
6fm.nl (radio 6 FM)
belcombinatie.nl (BEL-gemeenten)
bel.amnesty.nl (Amnesty International)
bibliotheekhlb.nl (bibliotheek)
blaercom.nl (buurthuis)
blaricum.nl (gemeente Blaricum)
blaricummermeentmakelaars.nl
blaricumpromotie.nl (evenementen)
dagvanhetwerkpaard.nl
dooyewaardstichting.nl (kunst)
fietsgilde.nl (fietstochten)
galeriebiancalandgraaf.nl
gemeenschapsfondsblaricum.nl
heienwei.nl (dorpsblad)
histkringblaricum.nl (historische kring)
imkersverenigingblaricum.nl
infocentrumggz.nl (geest.gezondh.zorg)
itsb-laren.nl (studiebegeleiding)
kiesvoorhetkind.nl (bij echtscheiding)
kunstencultuurblaricum.nl (Atelier Route)
laardercourant.nl (LC de Bel: archief)
lions-otf.nl (oldtimer festival)
madelinekookt.nl (kooklessen & catering)
mee-ugv.nl (gehandicaptensteun)
naarden.nl (archief Stad & Lande)
oogopblaricum.nl (dorpsfoto's)
parkinson-vereniging.nl.net.
protestantsegemeenteblaricum.nl
reddingsbrigadeblaricum.nl
sds99.nl (handbalvereniging)
singerlaren.nl (singermuseum)
speelotheekspelevanck.nl (speelgoed)
swobel.org (zorg, pc-helpdesk etc.)
tgvleden.nl (thuiszorg en cursussen)
theredsun.nl (modern asian cuisine)
vitusblaricum.nl (R.K. Parochie)
vlierhove.nl (galerie)
vlugheidenkracht.com (turnvereniging)
volksuniversiteitlaren.nl
vriendenvandekorenbloem.nl (feesten)
werckpaert.nl (zorgboerderij)

R.K. Parochie St. Vitus Blaricum

Diensten in het weekend:
Zaterdag 17.00 uur en zondag 11.00 uur
Eucharistieviering of Woord en Communieviering.
Op 20 december en 3 januari
Kindernevendienst.
Door de week:
donderdag 19.15 uur
Avondgebed in de dagkapel.

Bijzonderheden:
2009:
Donderdag 17 december
19.15 uur Viering van bezinning en inkeer ter voorbereiding op Kerstmis.
Donderdag 24 december
19.15 uur Kerstviering voor de kinderen, 'Meezingen in de Kerstnacht' m.m.v. Sint Vitus Kinderkoor.
23.00 uur Nachtmis m.m.v. Gemengd koor Sint Cecilia.
Vrijdag 25 december
Hoogfeest van Kerstmis:
11.00 uur Eucharistieviering m.m.v. Timeless.
15.30 uur Kindje wiegen.
Zingen met de allerkleinsten rond de kerststal.
Zaterdag 26 december
Tweede Kerstdag:
10.00 uur Eucharistieviering.
(géén viering om 17.00 uur)
Oud en Nieuw:
Donderdag 31 december 2009
19.15 uur Viering van Oudjaar.
Vrijdag 1 januari 2010
11.00 uur Viering van Nieuwjaar.
Zaterdag 2 januari
17.00 uur Géén viering.
Zondag 3 januari
Drie Koningen:
11.00 uur Woord en Communie viering, aansluitend Nieuwjaarsreceptie van de parochie in het Vitusgebouw
Woensdag 6 januari
10.00 uur Seniorenmis waarna koffiedrinken.
Zaterdag 16 januari
17.00 uur Concert door het Afrika Enga koor.
Zondag 17 januari
11.00 uur Géén viering in Blaricum, maar oecumenische viering van de BEL-dorpen in de St. Jansbasiliek in Laren, om 11.00 uur.

Voor verdere informatie:
Zie informatiebord bij de hoofdingang van de kerk, of Pastor C. Lavaleije, Kerklaan 19, 1261 JA Blaricum. Tel.: 035-53 83153.
E-mail: stvitusblaricum@hetnet.nl. Zie ook website.

Protestantse Gemeente Blaricum

Zie ook Dorpsagenda (onder kerstconcerten)
Vrijdag 18 december 20.00 uur
Poëtisch Kerstconcert m.m.v. Goylants Kamerkoor.
Zaterdag 19 december 19.00 uur
Kerstmusical voor de oudere kinderen.
Zondag 20 december 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.
Zondag 20 december 15.00 uur
Kerstmusical voor de jongere kinderen.
Donderdag 24 december vanaf 21.45 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum, Kerstnachtdienst m.m.v. Dorpskerk Cantorij.
Vrijdag 25 december vanaf 9.45 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum, Kerstmorgendienst.
Zondag 27 december 10.00 uur
Drs. J. Greven, Blaricum.
Donderdag 31 december 19.30 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum, Oudjaarsviering.
Nieuwjaarsdag 2010
Geen dienst in de Dorpskerk.
Zondag 3 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum, Nieuwjaarwensen.
Zondag 10 januari 10.00 uur
Ds. R. Steenstra, Leiden.
Zondag 17 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, BEL-dienst in de St. Jan te Laren. Zondag van de Eenheid.
Zondag 24 januari 10.00 uur
Ds. J. Rinzema, Blaricum.
Zondag 31 januari 10.00 uur
Ds. R.F.J. Beltman, Hilversum.
Tijdens de kerkdiensten is er kinderoppas (0-4 jaar) en kinderkerk (4-12 jaar). Ook tijdens de schoolvakantie is er kinderopvang. De jeugdkapel voor jongeren van 12-18 jaar komt één maal per veertien dagen bijeen in Dorpshuis De Blaercom, behalve tijdens de schoolvakantie.
Zie ook de website.

Gemeente Agenda

Huisvesting gemeente Blaricum
In gemeentehuis Laren: Eemnesserweg 19, Laren, tel. 7513222, het College van B en W met het secretariaat.
In gemeentehuis Eemnes / BEL-kantoor: Zuidersingel 1-5, Eemnes, tel. 7513111, alle gemeentelijke dienstverlening, het Loket Burgerzaken, Vergunningen en Handhaving, het BEL-ambtenarenapparaat en de BEL-raadzaal.
Zie ook: www.blaricum.nl en www.belcombinatie.nl.
Servicemeldpunt: (voormalig Meldpunt Openbare Ruimte) met speciaal formulier via www.belcombinatie.nl of tel. 035-7513131 van 8.00-16.00 uur.
Gemeenteraad januari 2010
Rondetafelgesprekken:
Dinsdag 19 januari in dorpshuis De Blaercom, Schoolstraat 3, om 19.30 en 21.15 uur. Agenda: zie website gemeente. Aanmelden bij de griffier, tel. 7513231 of griffier@blaricum.nl.
Raadsvergadering:
Dinsdag 26 januari om 20.00 uur in het BEL-kantoor te Eemnes. Stukken ter inzage vanaf 8 januari en op de website.

Rectificatie

Blaricums Nieuws (h&w no. 335)
Blauwe zone in Blaricum in 2010
Dit betreft een raadsvoorstel in voorbereiding.
Algemene begraafplaats
Dit betreft een raadsvoorstel voor de raad van 24 november jl.

Dorpsagenda

N.B. De websites van onder genoemde instellingen zijn te vinden in de rubriek 'Lokale Websites' op deze pagina.

NIEUWS
The Red Sun Blaricum, hoofdsponsor h&w, toprestaurant Modern Asian Cuisine, heeft feestelijk haar vierjarig bestaan gevierd op zondag 8 november jl. met het jaarlijks terugkerende **Benefietdiner**. De gehele opbrengst van € 201.528,- komt dit jaar ten goede van het Sterrenfonds (KiKa 2006, Orange Babies 2007 en de Voedselbank 2008).
Voor de aankomende kerstdagen weer speciale kerstarrangementen. Zie de website.

EXPOSITIES
Galerie Bianca Landgraaf: t/m 31 januari 2010 'Geloven – zien is geloven', thematentoonstelling over spiritualiteit in de kunst. Zomertuin 11, Hamdorffcomplex, Laren.
Singer Museum, Laren: Anton Mauve, schilderijen, t/m 7 januari 2010. Kleurrijk Singer, Moderne schilderkunst, van 15 december 2009 t/m 2 mei 2010. Art Nouveau en Art Deco uit het Rijksmuseum, van 30 januari t/m 9 mei 2010. Tel. 5393939, museum@singerlaren.nl.

KERSTCONCERTEN
Blaricums Gemengd Koor, woensdag 16 december concert in de **Hervormde Kerk in Laren aan de Naarderstraat**. Aanvang 20.00 uur, kerk open 19.30 uur. O.l.v. Lex Barten, met werken van Elgar, Vivaldi, en Fauré. Solisten Anke Smits, Annemieke Jansen m.m.v. het vrouwenensemble Cantada. Piano intermezzo door Karina Kantarova. Toegang Gratis.
Dorpskerk Blaricum: op vrijdag 18 december om 20.00 uur. Kerk open 19.30 uur. Goylandts Kamerkoor o.l.v. Bas Halsema met Bas Groenewoud (Flentroporgel). Werken van Peter Warlock, David Willcocks, Eccard, Holst, Morten Lauridsen en Juan Esquivel. Kerstgedichten door Ds. Rinzema en samenzang. Na afloop Glühwein. Toegang vrij.
Dorpskerk Blaricum: op zaterdag 19 december 19.00 uur en zondag 20 december 15.00 uur Kinderkerstmusical 'De geschenkenwinkel' o.l.v. Evelien Viertelhauzen en Margreet Veerman, voor alle leeftijden. Iedereen welkom. Toegang gratis.

GEZONDHEID EN WELZIJN
St. Antonius Cardicare Gooi en Vechtstreek, cardiologie. Kloosterhof 4, 1261 WK Blaricum, tel. 5394420. Zie de website.

DIVERSEN
Cinema Torenhof: elke 1e en 3e zondag van de maand gratis filmmiddag om 15.00 uur, voor iedereen. Zaal open 14.30 uur. Info: tel. 06-54664598.
PC Helpdesk (S.W.O.-BEL): zie de website.
TGV: cursus kennismaken met computer, internet en e-mail. Zie website.

BIBLIOTHEEK
Huizen/Laren/Blaricum. Huizen: Plein 2000 1, tel. 5257410. Laren: St. Janstraat 27a, tel. 5382612. Voor entreeprijzen en reserveren zie de website. **Huizen: hele maand** kunstuitleen. **16 dec.** 10.30-12.00 uur lezing Hedendaagse kunst in Nederland door Volksuniversiteit. **16 dec.** 10.45-12.00 uur inloopochtend, thema 'Santiago de Compostela', muzikaal verhaal Simone Awhina. Gratis. **Laren: 3 en 17 dec.** 19.30 uur Biblioscoop. **23 dec.** 14.30 uur Kidsbios met Kerstfilm.
Bibliotheek-aan-huis kan, bij mobiliteitsproblemen. Voorwaarde: lid zijn of worden. Info: Nelly Brand of Ineke van Paridon, tel. 5257410 of mail nbrand@bibliotheekhlb.nl.

Café d'Ouwe Tak
Het café is de hele week geopend.
Op woensdag t/m zondag wordt er voor u gekookt van 17.00 tot 21.30 uur.
Café d'Ouwe Tak:
Het café waar je óók kunt eten!
Eemnesserweg B13, 1261 HD Blaricum, tel. 035-5314300, www.ouwetak.com

de "Briljant" versierder van 't Gooi
Fritz Hörl
Edelsmid - Juwelier
Dorpsstraat 8 - 1261 ET Blaricum
Tel. (035) 531 79 98

DIEMEN
Meubelmaker • Maatwerk
Antiek & Interieur
Meubelrestauratie
Meubelmaatwerk
Meubelmaatwerkvandiemen.nl

Sabine van Kleef
brillen & contactlenzen
Giorgio Armani
Dorpsstraat 6, Blaricum, Tel. (035) 531 60 64

Jan en André Visser
LEVERING VAN O.A.
Wasmachines, Gasfornuizen, Boilers, Geysers, Kachels, Stofzuigers, Verlichtingsartikelen
LOODGIETER: Meentzoom 29
telefoon (035) 538 24 85
AANLEG EN ONDERHOUD VAN:
Gas-, Water- en Sanitaire installaties.
Elektrische installaties
ELECTRICIEN: Evenaar 8
telefoon (035) 538 78 92

Siertuincentrum Calis
TUINAANLEG EN ONDERHOUD
• Vaste planten, heesters, coniferen en bomen
• Kamerplanten, snijbloemen en boeketten
• Perkplanten en bloembollen
• Meststoffen, sierbestrating, tuinhout, grondsoorten in zakken of los gestort
Euro Florist
Voor nieuwste aanbiedingen: www.siertuincentrumcalis.nl
Schapendrift hoek Eemnesserweg Blaricum • 035 - 531 17 01 • calis-siertuin@kpnplanet.nl

SPECIALIST IN ZELFGEMAAKTE VLEESWAREN
Stut uw slager
Schoolstraat 2a, Blaricum, tel. 538 34 30